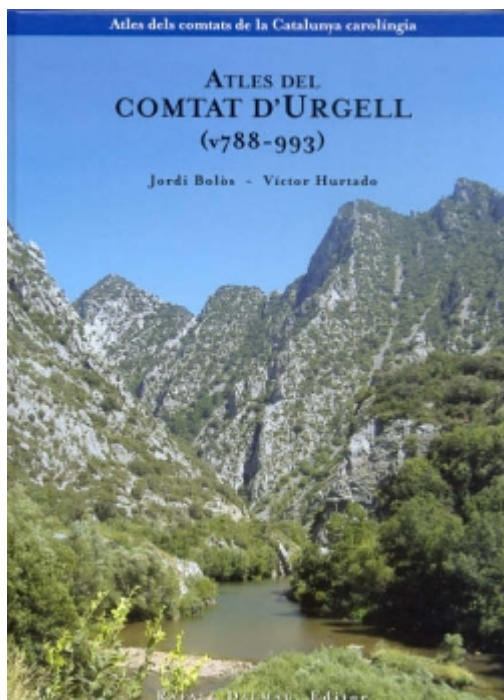

19 de gener de 2007

L'Atles carolingi del Comtat d'Urgell descobreix que Solsona i La Seu d'Urgell van organitzar el seu territori en època romana

[<http://www.vives.org/>] *L'Atles del comtat d'Urgell (788-993)*, primer volum de la col·lecció "Atles dels comtats de la Catalunya carolíngia" dedicat a les terres de Ponent, posa de manifest que ciutats com ara La Seu d'Urgell i Solsona van organitzar el seu territori en època romana i no més tard com es creia fins ara. Aquest volum editat recentment és obra del professor d'Història Medieval de la UdL, Jordi Bolós, i de l'historiador especialista en cartografia històrica, Víctor Hurtado.

La descoberta excepcional d'un sistema de centuriacions romanes -quadrícules en què s'organitzava el territori- al voltant de la Seu d'Urgell i de Solsona i d'Isona (aquest darrer ja conegut) ens mostra una realitat fins ara inèdita en aquestes terres. La transformació d'aquesta zona en època romana no només va pesar molt durant la primera època medieval, sinó que va continuar sent important al llarg dels segles, ja que els límits dels municipis actuals coincideixen amb aquestes quadrícules. Aquest fet també ens permet d'entendre l'aparició del bisbat d'Urgell a la Seu d'Urgell, ja a l'inici de l'edat mitjana, i algunes de les característiques del poblament del comtat.

Els mapes de *L'Atles del comtat d'Urgell*, que inclou Andorra i les comarques de l'Alt Urgell, el Solsonès i una part de la Noguera i del Pallars Jussà, han pogut reconstruir l'origen de molts dels pobles (aleshores anomenats vil·les o vilars) i dels llocs habitats que hi havia al nostre país abans de l'any 1000 –cal dir que un 75% dels nuclis actuals ja existien en aquesta època. Això és degut a la gran quantitat de documents que es conserven sobre la Catalunya vella de l'època carolíngia, la qual cosa no passa a la resta d'Europa.

A més, amb l' *Atles del comtat d'Urgell* s'ha descobert, no només l'antiguitat del poblament, sinó també la de l'organització d'aquest territori en valls, moltes de les quals encara tenen importància actualment (Andorra, Castellbò, Cabó, Lavansa). Alhora, s'ha pogut valorar la realitat i el pes dels diversos monestirs que hi havia (Tavernoles, Sant Llorenç de Morunys, Codinet, Trespunts, Santa Cecília d'Elins). L'estudi que es fa de l'evolució de la marca o frontera entre les terres comtals i les terres d'Al-Andalus al volum, ha permès d'aclarir l'existència de molts dels castells que hi trobem.

D'altra banda afegir que, la població que, l'any 1149, es va instal·lar a Lleida, arran de la conquesta d'aquesta ciutat pels comtes d'Urgell i de Barcelona, provenia en bona part de les terres que formaven l'antic comtat d'Urgell. Una altra part provenia dels comtats del Pallars i de la Ribagorça. Aquest any està previst que surtin a la llum els atles d'aquests dos comtats.

 [javascript:window.print()] [javascript:history.back()] [#]